

պիտի կարծէ թէ անկէ ք մըն է բնութեան
դէմ արձանկոտած չ ահա ճիշդ ասի
ուսման քն է բերկրեալ յորտի ժղապի
ուսման քն է չ ա գիտեր թէ ինչի վանցի
ղաճնայնորդ յիշոյն կղ զսա թէ երկաթ

կուրծքէս, զիս առաջիւն անդամ յոր
պիտի կարծէ թէ անէծք պիտի բնութեմ
դէմ արձանկոսած, անա ճիշդ. այն հոգ
ոռւածն քնէ բերեղեկեալ զորոյ ժողացն հո
ռաջանքն է չես գիտեր թէ ինչպիսնայնի
դառնա յնորաքմիտ յոյժ կզգտաւ թէ հերկալ

[illegible]

Հինգերորդ թաժակը մտնում էր Երուսաղիմում՝ Քեղից Կարիակոպու ինքնակալ լիմակու-
ունից, որ թաւ էր «քանի որ Ս.
Հարապախին օրհնութիւնը ու Երուսա-
ղիմի Գաղղարիքի ապօրէի ինքզը-
ւեցան», եւ ուր Գրիգոր Սահեւ. Ս. Մա-
ղարիս Գաղղարիքին զգործունեաթա-
նը համար կ'առաջարկէր թաժակ մը։
Բազմականք խոտորակաւ թաժակ
մը «Հրապախան» հարական գեղեցի-
կէնէն։

Վեցերորդ թաժակստան էր Տ.
Վասն Մ. Կարապաշեան Զանդուհան,
որ Խանս Ժողովը համար կ'ընտրէր։

Տ. Տիգրանիս Միքայան թաժակա-
խոտորուն մէջ առնէին զուարթակցին
ու լազապախին Ս. Մարգարիտիստան մը
տեսակ մը քննադատի երեւոյթն առած
էր որուն խոտորը ընդմիջմամբ կը
ծախարարուէր։

Հնոցեկէն խոտորան Տ. Բարսէն Ս.

թվանք տառադրոշմանը կենացը հա-
մար, և այս առիթն փրկեց ինն ժամա-
նակի Հիւսիսայնացիին խնայելի փախելը,
կերօք մը իրեն հիւսիսը հոն գտնելը, և հետևելով օրն անկից փայտեր է
ղճօք միայով հիւսիսայնացիին նոյն ժա-
մադակի անհաղառ կայտնիքին։ Ուս-
տի, արդէ քարեղջյուլեան վիճակը
ներկայացնելով, Հիւսիսայնացի շարդի
հոգաբարձութեան մասուցած ծառա-
յութիւնները րէ վեր հանեց։

Տիմոթէոս Սքազանայտ արտաշա-
սեանք մը, Հիւսիսայնացի Հոգաբար-
ձութեան բախմանը քարեր նետեց, և
հանդիսակապեց քրքրել շարժեց։

Եւ Ս. Գառիարքն ալ ինչպիսի
ըն լսողիցից զՏիմոթէոս արտաշա-
սելով իէ «դու առ աստ ջարդելով
պաղ լուր քի կտառեք քի» րէ զինաց
Հոգաբարձութեան և բովանդակ ճողող
էն. չորսրեակապելովն արտաքի յե-
կայեց, որ իրենց ներկայութեանը շա-
րճանաւն Հին պատուի և լսողիքի
ըն միայն Հիւսիսայնացի խոստովա-
լութիւնը ու պատիւն է իրեն և քալ

ԽԱՐԻՃԻՅԷ

Երբ մտաւ, տպաւ Երիզարդ տառա-
բար Լուսէ ԸԱՎԱՆ, ԸՎԱՆ, և ամառու-
աներկն սարալաւի վրէն արցունքներ
բանայ :

Տօթի՛ . Տալաւարկան, յանդն
պարտօտի վրէն և Բանդիկա՛ն Լուսն
չէք արժ. յառնա որդաւոր յոնալաւա-
լու վրէն խօտելով, ամառուն ոչ ոն
կուր ըլլաւ իմ խանդաւառանով . Աղգրի
Տարօ՛ չիւսանանդն ու Ս . Յարգայ
Որդանդին վրայ չհաւերեղին :

Հուսկ տպաւ Ս . Պատարար քո՛ իր
սիրտախօտի վրէնքը, սկզբով իր քե-
տաւ վրէն հնուկեւոր խօտեցաւ, կեսը
առաւ և կտրելեւոր բոլոր շերտն ծ-
ռած նորովի վրէնքով, ձկն չիւսա-
գանցք քո իր քոնքը արժ. ամառու-
անը իր քիչ քիչ քիչ չիւսանաւ էր և ա-
նոր համարն յառաւագածուած չի-
ւանդաւորով հաստաւոր վրէնն մատու-
ոն կողմը պիտի չկուկէ . Ի յայտ
արդէն գրեթէ յառաւագածուած և
նշքաւն մալուրուն հետ պիտի տա-
րիւր, չիւսանալուց իր վրէնքն մեր
Հաստ չիւսանին մէջ և երգական հա-
զաւորով խօտելուր հետ իր մրցի յոյր
գր. իրեն գրեթէ զիւսանցարը է քո
իր խօտիկ արժ. Աղգրի, յանաւակ Լի-
սեղեկն հոգաւ քո զԲանդիկան յարկն Լի-
սեղան սեղանիկ վրայ խօտանդեր ա-
մառն ալ բարեմալալու վրէնքն ըրն Լուս-
ն . Սուրբին բարեբալ քրէն, տաղ վրէն
համար :

Եւ մեծ դժմամբ

Ինչպէն նաեւ բաժանորդ արարար-
կեցին բարբարոսներ, քոյալարաններու
և Հոգաբարձութեան անգամոց կենա-
ց, ինչպէս արդէն բարոյն մէջ չիւ-
սանի բարբարոսներ կարգին մէջ պիտի
է իւր ուրն նաեւ պտտցուցած գլանաւ
նակերեւն մէջ տանողները ճգող մոռ

